SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 21. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 2, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-го ЛЮТОГО 1993. Ч. 21. РІК C.

В РОСІЇ ЗВІЛЬНЕНІ ЗАКОЛОТНИКИ З ГКЧП

Москва (М. Муратов). — Тут у вівторок, 26-го січня, заступник голови Верховного суду Росії Анатолій Уколов, повідомив, що справу державних заколотників-гекачепістів, які в серпні 1991 року намагалися здійснити комуністичний переворот на всій території колишнього СССР, розгляне Верховний суд Росії 14-го квітня. Судове засідання буде відкрите. Водночас він повідомив, що Володимира Крючкова, Валентина Павлова та Ґенадія Янаєва звільнено з-під варти до суду і з них взято розписку про невиїзд. Інші організатори ГКЧП були звільнені раніше. Таким чином, усі звинувачені у цій справі нині перебувають на волі.

Як відомо, у справі ГКЧП до судової відповідальности притягнено 12 осіб: колишній віцепрезидент СССР Ґ. Янаєв, колишній голова Верховної Ради СССР Анатолій Лук'янов, колишній прем'єр-міністер СССР Валентин Павлов, колишній голова КҐБ СССР В. Крючков, колишній міністер оборони СССР Дмітрій Язов, колишні секретарі ЦК КПСС Олег Шенін та Олег Бакланов, колишній командуючий наземними військами СССР Валентин Варєнніков, начальник управління урядової охорони КҐБ Юрій Плєханов, керівник підрозділу охорони президента Ґорбачова Вячеслав Ґєнералов, голова спілки промисловости Алєксандр Тізяков та голова селянської спілки Васілій Стародубцев.

Їх звинувачено у змові з метою незаконного захоплення влади. Крім того, Янаєва, Лук'янова, Крючкова, Язова, Плєханова і Ґєнералова звинувачують у надуживанні владою, ст. ст. 64 і 171 Карного кодексу Росії.

За словами А. Уколова, справу розглянуть один суддя і два народних засідателі, а захищатимуть підсудних 21 адвокат. Під час слідства було допитано близько 1,000 свідків, серед них М. Ґорбачов, Б. Єльцин і Р. Хазбулатов. В суді виступлять лише близько 150 свідків.

Відбулася Міжнародна конференція юристів

Київ (УНІАР). — Тут 19 — 22-го січня, у приміщенні генеральної прокуратури відбулася міжнародна науково-практична конференція „Суд і прокуратура у правовій системі", яку відкрив генеральний прокурор України Віктор Шишкін.

У конференції взяли участь понад 300 правників з України, ЗСА, Німеччини та інших країн, представники міністерств та правоохоронних органів. Учасники обговорили питання про судові та прокурорські уповноваження, взаємодію суду і прокуратури, систему апеляційних судів, відбір, підготову та відповідальність працівників судової системи. Проаналізовано стан правової реформи в Україні наголошено на необхідності інформаційного обміну між правниками різних країн.

Закордонні юристи відвідали також міста Львів і Харків.

„Благовість" концертує

Ансамбль „Благовість" колядує в редакції „Свободи".

Джерзі Ситі, Н.Дж. (Г. Колесса). — Серед творчих колективів з України, які приїжджають в концертові турне до Північної Америки, нашу діяспору відвідав хоровий ансамбль духовної музики з Києва „Благовість". Склад його зовсім невеликий — всього дев'ять осіб; всі вони — професійні співаки. Це — Тетяна Кумановська та Марія Іваненко — сопрано, Іван Нечипорко та Василь Ватаманюк — тенори, Тетяна Лобода та Валентина Шовкун — альти, Сергій Лазарєв та Євген Мархлевський — баси. Диригент ансамблю — Мірча Гулковський, директор — Марія Іваненко.

Ансамбль створений із співаків хору „Фрески Києва". Їх об'єднують не лише творча співпраця, але й давні дружні стосунки. Деякі з артистів, крім участі в ансамблі, надалі працюють у „Фресках Києва", є декілька співаків у хорі ім. Верьовки. Диригент, Мірча Гулковський, є одночасно диригентом Київського Камерного хору.

Місією „Благовісті" є відродження духовної музики в Україні. В репертуарі ансамблю — перлини укра-

(Закінчення на стор. 4)

В. БРЮХОВЕЦЬКИЙ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — Місцева громада матиме нагоду вітати гостя з Києва д-ра Вячеслава Брюховецького, ректора Університету Києво-Могилянської Академії. Зустріч влаштовує ЗУАДК у співпраці з Осередком Праці НТШ у Філядельфії в неділю, 14-го лютого, в приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру. Початок о год. 4:30 по полудні. Д-р В. Брюховецький виступить з доповіддю на тему: „Роля Могилянської Академії в розбудові української держави і закріплення її самостійности". Після доповіді буде товариська зустріч з гостем.

Верховна Рада працює

Київ (УНІАР). — Тут 27-го січня на черговому засіданні Верховної Ради України обговорено і схвалено проєкт постанови про соціяльно-економічне становище в Україні, заходи для стабілізації економіки, соціяльного захисту населення і вдосконалення праці Верховної Ради в умовах, що склалися. Виконання закону про селянсько-фермерське господарство визнано незадовільним.

Члени парляменту ознайомилися з запропонованим Кабінетом Міністрів порядком оплати продукції, яку відправляється за межі України. Постійним комісіям запропонували розглянути на своїх засіданнях питання про відповідальність кожного голови комісії своїй посаді і, в разі необхідности, переобрати його.

В той день відбулося засідання комісії Верховної Ради з питань оборони й безпеки, на якому обрано на голову Державного Митного Комітету України Анатолія Колоса.

З доповіддю про керівництво головним штабом збройних сил України виступив виконуючий обов'язки начальника головного штабу генерал-лейтенант Георгій Живиця. В обговоренні доповіді взяли участь командуючий військово-повітряними силами України генерал-лейтенант Валерій Васильєв та командуючий військами протиповітряної оборони генерал-лейтенант Михайло Лопахін.

В американському журналі описують цвинтар св. Андрія

Джерзі Ситі, Н.Дж. — В американському фаховому журналі, присвяченому будові пам'ятників, п. н. „Стон" появився обширний репортаж д-ра Томаса Ґрейвса із відповідними світлинами п. н. „Український цвинтар св. Андрія" з поясненням, що всі українські елементи віддзеркалені у тому незвичайному цвинтарі в стейті Ню Джерзі.

У статті-репортажі автор подає історію постання цього цвинтаря в ранніх 60-их роках і беззаперечний факт, що кожний із дуже нестандартних пам'ятників говорить про історію цілої родини чи даної людини, його походження і аспірації.

„Іти по цьому цвинтарі, — пише американський знавець, — це немов вийти із ЗСА та мандрувати по Україні, або вступити в історію того народу". Далі автор перераховує ряд символів, що повторюються на пам'ятниках, як тризуб, символи українських військ, різні військові хрести, і врешті, релігійний символізм, так часто вживаний у придорожних капличках України. Показаний також символізм ремесла померлої людини, а частина цвинтаря ніби поділена на секції, відповідно до значення померлих для історії України.

Д-р Томас Ґрейвс пояснює також, що багато місць на тому цвинтарі вже закуплено завчасу, як завчасу зроблені пам'ятники, відповідно до бажання властителів місця. Тут він вичислює ряд пам'ятників, виконаних нашими відомими мистцями — Яковом Гніздовським чи у випадку гуцула Дмитра де він сам був проєктодавцем пам'ятника. Автор інформує про працю Раїси Хейлик, власника підприємства, що займається виконанням та, як треба, і проєктом пам'ятників та подає деякі із пам'ятників у виконанні її фірми з описом та відповідним фотом. У статті знаходимо опис і фото таких пам'ятників: Сацевича, Калинича, ген. Петра Дяченка, Марійки Мицар-Ґрір, Дмитра Ткачука, Мирона Сурмача, пам'ятник в честі Симона Петлюри, збірний для членів УПА, Теодора Рожанковського, сот. Бориса, родини Роспутьків, Ренати і д-ра Євгена Пизюрів і Ангелини Росановської.

У кінці автор статті подає джерело інформації про етнічні цвинтарі, яким є книжка п. н. „Етнічні та американські цвинтарі" пера Ричарда Маєрса, яка має тепер вийти друком.

Появилися спомини д-ра С. Шухевича

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Українська Видавнича Спілка у Лондоні, Англія, випустила в люксусовому виданні спомини широковідомого адвоката — оборонця численних українських політичних в'язнів в часі поміж двома світовими війнами д-р Степана Шухевича п.з. „Моє життя".

Книга в твердій обкладинці і з обгорткою роботи мистця Ростислава Глувка на 619 сторінках подає незвичайно цікаві спомини автора про його політичну та адвокатську діяльність, але також опис життя, молодечі роки у гімназії та на студіях, а відтак в українському війську в часі Першої світової війни, де д-р С. Шухевич був старшиною УГА і УСС, про що написав раніше окрему книжку споминів п.з. „Гіркий то сміх".

Львину частину споминів посвячує, однак, С. Шухевич українським політичним партіям в Галичині, постанні та розвитку Української Військової Організації та процесам проти її членів, з яких саме найважливіших він боронив. Закінчує свої спомини автор вже дією Українського Допомогового Комітету у Кракові в часі Другої світової війни.

Д-р С. Шухевич писав свої спомини в часі перебування у переселенчих таборах в Німеччині, де й помер у 1945 році.

Спомини появилися тепер щойно завдяки пієтизмові родини покійного, в якої вони зберігалися 45 років. Зокрема постаралася про те дочка д-р С. Шухевича Наталія Шухевич-Строкон, що й написала відповідне слово до видання.

Вичерпне вступне слово написав покійний вже св. п. Володимир Янів, як також коротко звертається до читачів Українська Видавнича Спілка в Лондоні, що при помочі Фундації ім. С. Склепковича мала можливість видати ті цінні причинки до історії України в періоді поміж двома світовими війнами.

Ціна книжки „Моє життя" є 50 дол. і замовляти її можна у: The Ukrainian Publishers, Ltd., 200 Liverpool Rd., London N1 11F, England.

ПРЕЗИДЕНТ Л. КРАВЧУК ПЕРЕБУВАЄ В ШВАЙЦАРІЇ

Київ (УНІАР). — Звідси 29-го січня Президент України Леонід Кравчук вилетів до Давосу, Швайцарія, для участи в праці Світового економічного форуму, який триває від 30-го січня до 5-го лютого. На форумі Президент України висунув ідею створення фонду для фінансування ядерного роззброєння. „Такий фонд, — відзначив він, — мігби допомогти позбутися ядерної зброї тим країнам, які її мають, але не хочуть мати".

Ідею Президента Кравчука відразу підтримав міністер оборони Німеччини Рілле, який заявив: „Треба негайно здійснити цей проєкт. Гроші повинні надходити від ядерних держав, вони досить багаті, щоб мати ядерні ракети, тому у них має вистачити грошей, щоб допомогти іншим позбутися цих озброєнь". Німецький міністер повідомив про намір незабаром обговорити це питання зі своїми французькими, британськими та американськими колегами.

Програма перебування Л. Кравчука в Швайцарії передбачає також зустрічі і консультації з керівниками держав і урядів щодо розвитку двосторонніх відносин.

На запрошення прем'єр-міністра Великобританії Джана Мейджора Президент Л. Кравчук від 9-го до 12-го лютого відвідає Англію. Це буде перша візита керівника української держави до Великобританії. Програма передбачає зустріч Л. Кравчука з королевою Єлисаветою II та переговори з Дж. Мейджором. Президент України відвідає Единбург і Лондон та виступить на відкритті семінару, присвяченого ситуації в Україні. Семінар організує Асоціяція британських промисловців.

Україна будує танкерну фльоту

Одеса (УНІАР). — Тут 29-го січня начальник Чорноморського морського пароплавства Павло Кудюкін на пресовій конференції повідомив, що розпочалося будівництво танкерної фльоти України.

До програми будівництва танкерної фльоти включено створення спільного банку, компанії фрахту, акціонерної суднобудівельної компанії. Будівництво фльоти розпочнеться в Німеччині. Національна програма передбачає в майбутньому перевезення танкерами щонайменше 40 міл. тонн нафти на рік.

У СВІТІ

КОАЛІЦІЯ, ЯКА ОБ'ЄДНУЄ вісім іракських опозиційних партій ісламської орієнтації, оприлюднила звернення до народу Іраку із закликом повалити владу Саддама Гуссейна. Ісламісти закликають всі інші опозиційні рухи розраховувати не на допомогу Заходу, а тільки на іракський народ, який сам повинен визволити себе від тиранії. Автори звернення висловили невдоволення на адресу Адміністрації ЗСА, яка заборонила своїм військовикам під час війни в Перській затоці завдати рішучого удару з метою фізичного знищення Саддама Гуссейна.

ЩОБ ЗАСПОКОЇТИ СВІТОВУ громадську думку, неприємно вражену поїздкою в Ірак групи бойовиків, післаних лідером російської Ліберально-демократичної партії В. Жіріновським, міністерство закордонних справ Росії оприлюднило спеціяльну заяву, в якій сказано: „Застосована акція не має нічого спільного з політикою Росії в напрямі Близького Сходу, суперечить нашим зусиллям відновити мир і стабільність в зоні Перської затоки... Міністерство закордонних справ офіційно запропонувало прокуратурі Російської федерації вжити належних заходів для унеможливлення подібних акцій".

В РАМІТСЬКІЙ УЩЕЛИНІ в Таджикістані продовжуються бої між підрозділами урядових військ і бойовиками опозиції. Відступаючи з Душанбе, опозиціонери захопили багато зброї, в тому числі броневики і ракети. Все ж, на думку спостерігачів, антиурядові збройні групи не мають достатньої сили не тільки для перемоги, але й для довшого опору, бо великі сніги замкнули їх в ущелині. Недоцільність спротиву підтвердив міністер внутрішніх справ Таджикістану Якуб Салімов. „Це може привести лише до нових жертв, в тому числі й серед мирного населення Раміту", — сказав він.

АНГЛІЙСЬКА ПРЕСА жваво коментує зміни в російській зовнішній політиці, про що свідчить виступ Боріса Єльцина напередодні його візити до Індії. Президент Росії не обминув того факту, що є велика різниця в підходах ЗСА і Росії до міжнародних проблем. Зокрема „Файненшл Таймс" відзначає, що у випадку скасування ембарґо на доставу зброї в Боснію властям Росії буде дуже тяжко протистояти тим силам в російській спільноті, котрі вимагають від Єльцина рішуче стати на бік Сербії — „молодшої сестри Росії".

НОРВЕЗЬКА КОМПАНІЯ Сонсуб заявила, що її спеціялісти винайшли спеціяльний цемент, який дозволив би надійно ізолювати радіоактивні останки російського підводного атомового човна „Комсомолєц", що затонув у квітні 1989 року в Норвезькому морі. У висліді пожежі на човні тоді загинуло 42 моряки. Реактор „Комсомольца", а також два торпедні апарати містять 13 кілограмів плютонію. Ейнар Рамстад, представник компанії Сонсуб, сказав, що для ізоляції човна потрібно 3,000 кубічних метрів цього цементу. Проєкт буде коштувати до 6 міл. дол., однак покищо ніхто не зголосився дати цю суму.

У ЗВ'ЯЗКУ з тим, що кандидатуру колишнього президента Совєтського Союзу Міхаїла Ґорбачова висунуто на пост президента Міжнародного зеленого хреста, українська Партія Зелених заявила рішучий протест. В ньому, зокрема, говориться: „В 1986 році, коли М. Ґорбачов був керівником совєтської держави, він зробив усе можливе для того, щоб замовчати реальні маштаби найбільшої в світі техногенної катастрофи на Чорнобильській атомовій електростанції, що принесло незлічені біди народові України, а також народам Білорусії і Росії. Такій людині не можна довіряти цю благородну справу".

МІНІСТРИ СПІЛЬНОГО РИНКУ ОБГОВОРЮЮТЬ БАЛКАНСЬКУ КРИЗУ

Брюссель, Бельгія. — Тут в столиці Бельгії в понеділок, 1-го лютого, міністри закордонних справ країн Спільного ринку почали обговорювати питання про прийняття Австрії, Фінляндії і Швеції у члени Европейської спільноти. Дещо пізніше предметом обговорення буде заява Норвегії, яка також виявила бажання ввійти у Спільний ринок.

Того ж дня міністри закордонних справ країн Спільного ринку мали зустріч з міністром закордонних справ Ізраїля Шімоном Пересом, під час якої мова йшла про перспективи двосторонньої торгівлі між Спільним ринком і Ізраїлем. Спостерігачі висловлюють припущення, що европейські державні діячі використали цю зустріч, щоб застосувати тиск на Ізраїль і домогтися повернення на батьківщину депортованих палестинців.

Однак головним питанням на зустрічі в Брюсселі є випрацювання становища Спільного ринку щодо кризи на Балканах. Належить виявснити, якими важелями володіє Спільний ринок, щоб змусити Сербію і її спільника Чорногорію підкоритися волі світової спільноти і покласти край кровопролиттю в Боснії і Хорватії. Актуальність цього питання підвищилася після того, як мирні переговори в Женеві з участю лорда Овена і Сайруса Венса черговий раз зазнали невдачі.

Серед можливих варіянтів впливу на Београд називається застосування сильніших санкцій і обмеження або повне припинення дипломатичних контактів, а також поштового і телефонічного зв'язку з колишньою Югославією. Буде також заслухано звіт колишнього британського дипломата Енн Ворбертон, яка зі спеціяльною групою ООН перевіряала випадки масового зґвалтування мусулманських жінок сербами. Члени групи Е. Ворбертон дійшли до висновку, що зґвалтування практикуються сербами як один із засобів „етнічних очищень", щоб змусити мусулман залишити всі села і міста на території Боснії і Ґерцеговини.

В АМЕРИЦІ

ДЕПАРТАМЕНТ ТОРГІВЛІ звітував минулого четверга, 28-го січня, що економічний зріст в останньому кварталі 1992 року був кращим як сподівалися. У звіті підкреслено, що відсотковий зріст в тому кварталі був на 3.8 відс., це виявляється найкращим за останніх чотири роки. Впарі з цією вісткою засоби масової інформації повідомили, що директор Федеральної ради валютних резерв Ален Ґрінспен, вповні підтримує пляни президента Билла Клінтона про зменшення державного бюджетного дефіциту принайменше на 145 біл.дол. до кінця його першої каденції. Це на думку головного банкира країни є цілком реальною можливістю.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА БИЛЛА КЛІНТОНА був дещо розчарований рішенням Верховного суду Ізраїля, який підтримав насильну депортацію 415 палестинців. ЗСА надіялися, що суд допоможе їм в якийсь спосіб вийти зі складної ситуації — вибору між підтримкою Організації Об'єднаних Націй у санкціях проти Ізраїля, або наражатися на викликання ворожнечі зі сторони арабських країн, які без сумніву вимагатимуть санкцій.

У ЧЕТВЕР, 28-ГО СІЧНЯ, губернатор Пуерто Ріко Педро Росселльйо підписав закон, який дає англійській мові той самий статус, що й еспанській — мови урядової на цій американській території. Впродовж 21 місяця там існував закон, що тільки і виключно еспанська мова була мовою урядування. Переголосовано і закон змінено з чого дуже радий губернатор П. Росселльйо, який є великим прихильником того, щоби Пуерто Ріко стало одним із стейтів ЗСА.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ звільнено з праці особистого президентського лікаря д-ра Биртона Лі, який тимчасово залишився на цій посаді, будучи особистим лікарем впродовж останніх чотирьох років колишнього президента Джорджа Буша. У розмові з кореспондентом д-р Б. Лі заявив, що він не знає чому його звільнено, але підкреслив, що сталося це кілька годин після того, як він відмовився на інструкцію одного медично некваліфікованого члена персоналу Білого Дому, дати протиалергічний застрик президентові Б. Клінтонові. Свою відмову д-р Б. Лі базував на тому, що він не був ознайомлений із станом здоров'я Президента та не мав запевнення чи саме цей лік є на дану алергію, бо жодних документів йому не передано. Речник Білого Дому Джордж Стефанопулос заперечив, що д-ра Б. Лі звільнено через припадок з протиалергічним застриком.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ у Ст. Луїс, Мо., Республіканська партія розпочала свою крайову конференцію та відразу попала у внутрішні міжусобиці. Найважливіше питання — хто тепер вестиме республіканців назад до політичної перемоги. Після інтенсивних пошуків через кільканадцять тижнів Республіканський крайовий комітет день перед голосуванням не мав конкретного кандидата. Але вкінці делегати погодились на вибір Роберта Бейбура.

НА ПОХОРОННИХ ВІДПРАВАХ у крайовій катедрі в Вашінгтоні покійного члена Верховного суду ЗСА, суддю Тиргода Маршалла, прощали багато визначних особистостей країни включно з президентом Б. Клінтоном і головою Верховного суду ЗСА суддею Вілліямом Ренквистом. Похоронено цього першого негритянського члена Верховного суду з усіма почестями на військовому цвинтарі в Арлінгтоні.

ДИРЕКТОР ФБІ ВІЛЛІЯМ СЕШЕНС, п'ять днів після того як у розслідному звіті Департаменту юстиції його скритикували за різнородні надужиття свого урядового статусу, почав сильну кампанію у своїй обороні. Спостерігачі твердять, що він вправі здобуває голоси у своїй обороні від сенаторів і конгресменів, але серед його підлеглих і співпрацівників не знаходить великої підтримки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на пів року $22.00, на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Хмари над приязню Вашінґтону з Москвою

Напружені під час холодної війни американсько-совєтські взаємини почали кращати, коли у 80-их роках прийшов до влади у Кремлі Міхаїл Ґорбачов, перший большевицький диктатор, який не погрожував „Ми вас угробимо". Почалася серія „вершинних" конференцій, які завершилися закінченням холодної війни та проголошенням „партнерства" обох великодержав. Бо хоча Совєтський Союз розлетівся — Росія є таки великодержавою за своєю територією від Балтики по Тихий Океан, числом населення і великим промислом. Ґорбачова не стало, але Боріс Єльцин унаслідив гарні взаємини зі Заходом, особливо з Америкою. Під час свого останнього короткого перебування у Москві президент Джордж Буш і Боріс Єльцин, президент Росії, підписали договір про редукцію далекосяжних ракет з атомовими „головками" на 75 відс. до однієї четвертини.

Але зайшли події, які створили іншу атмосферу ніяк не подібну до тієї з-перед двох років, коли СССР голосував за всіма резолюціями Ради Безпеки ОН, потрібними Бушеві для леґалізації війни міжнародної коаліції проти Іраку. Відійшов Буш і його наслідник Білл Клинтон, у противенстві до Буша — більше зацікавлений внутрішніми справами Америки, як міжнародними. Все ж Клінтон і Єльцин розмовляли телефонічно, у принципі погодилися на зустріч у недалекому часі в якійсь третій країні і їхні міністри закордонних справ Воррен Крістофер та Козирйов мають виготовити плян їхніх нарад та уточнити час і місце цієї нової „конференції на вершинах". А втім дуже сумнівно, щоб ота найближча зустріч лідерів ЗСА і Росії була подібною до ідилії зустрічей в ері Реґена і Буша. Президент Клінтон солідаризувався з політикою Буша супроти Іраку, Сомалії і колишньої Юґославії. Але у Москві зросло невдоволення, що американський „партнер" діє на власну руку без запитування думки й узгіднювання дії з російським „партнером". Гостра економічна криза, хронічний конфлікт між президентом Єльцином і парляментом, політичний хаос — усе це сприяє зростанню російського націоналізму. Пригадалося, що СССР був колись головним постачальником зброї Іракові і народилося чи пак зросло невдоволення, а то й обурення, що Америка під фірмою Об'єднаних Націй переводить налети проти Іраку.

Другим контроверсійним пунктом стала війна Сербії проти колишніх членських країн Юґославської Федерації, Хорватії, Словенії, Боснії й Герцеґовини. Безробіття в Росії і традиційна приязнь із Сербією спонукала сотні чи й може тисячі, російських старшин включитися до сербської армії проти Боснії. Усе воно спонукало Єльцина — вперше прилюдно виступити критикою політики Америки. Єльцин критикував у минулому Америку за її „диктат" на терені Балкану і закінчив свою промову заявою, Росія вважає можливою розв'язкою цієї затяжної війни тільки „шляхом діялогу". Єльцин заявив теж, що амбасадор Росії в ОН застерігся, щоб Рада Безпеки ОН давала згоду на будь-яку дію проти Іраку без згоди всіх дійсних членів Ради Безпеки, — Росія є однією із постійних членів Ради Безпеки.

У цьому замотаному комплексі питань є ще чи не найважливіший момент: чи і як орієнтується в цій ситуації президент Клінтон і його державний секретар Воррен Крістофер?! Це не є справа жіночих абортів ані гомосексуалістів, яка полонила увагу Президента в перших днях його урядування, — це важкі проблеми закордонної політики, в яких зацікавлені теж західньоевропейські союзники Америки і НАТО. Хмара над приязню Америки з Росією тісно пов'язана з сучасною народною ситуацією і як поставиться до неї Уряд президента Клінтона.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІЗРАЇЛЯ Їцак Рабін заявив, що не змінить свого наставлення в питанні про депортованих палестинців, навіть якщо Верховний суд країни визнає дії уряду протизаконними. Але Верховний суд таки підтримав рішення уряду, хоч і надав право депортованим індивідуально вносити прохання про повернення.

Степан Яворський

ДАЙТЕ УКРАЇНІ ШАНС

Століттями західній світ ставився до України, якщо не вороже то зовсім байдуже. Після програної битви під Полтавою усі зусилля тодішнього гетьмана Пилипа Орлика зацікавити західні держави українським питанням були переважно безуспішні. Під час Першої світової війни новостворений Уряд України не знайшов ані підтримки, ані симпатії з боку тодішньої Антанти. Жахливий голодомор 1932-го—33 року не зрушив сумління західніх потуг і величезні жертви української нації не викликали навіть символічного протесту з боку так званого цивілізованого і гуманного світу. Не менш байдуже поставився цей світ до героїчних змагань Української Повстанської Армії проти двох тираній у сорокових роках цього століття. Навіть після чорнобильської катастрофи, в якій Україна найбільше потерпіла, реакція і допомога західніх держав була стримана і мінімальна. Вони, мабуть, вірили інформаціям і твердженням Москви, які від самого початку катастрофи були фальшиві.

Після проголошення Акту самостійности України 24-го серпня 1991 року більшість членів засобів масової інформації і так званих експертів-політологів західнього світу, за винятком знаного професора і державного діяча Збіґнєва Бжезінського і нечисленних европейських журналістів, поставилася дуже скептично до цього акту, пророкуючи міжнаціональні конфлікти і реґіональні напруження в Україні. Тому вислідм референдуму 1-го грудня 1991 року приголомшили песимістів і здивували політиків західніх держав, які ніяк не розраховували на такі результати.

Знову появились перестороги з боку багатьох коментаторів, щоб не спішитись з визнанням української самостійности. Вони радили, щоб перед визнанням Україна задеклярувала пошану прав людини, гарантувала права національних меншин і взагалі доказала свою приналежність до держав цивілізованого світу. З боку держав Організації Північно Атлантійського Союзу (НАТО) почався тиск на Україну, щоб вона якнайскорше позбулась ядерної зброї, що український Уряд частинно зразу виконав, передаючи Москві всі види тактичної атомової зброї без будь-якої компенсації чи ґарантії, що цю зброю не використають проти України.

Почався також тиск з боку західніх фінансових інституцій на Уряд України, щоб він якнайскорше впровадив радикальні економічні зміни з переходом на ринкову систему, не дивлячись на те, що Україна ще не була приготована на це. Москва зі свого боку робила все можливе, щоб утруднити економічне становище України та використати ситуацію її залежности від Росії в ділянці енерґетики і палива.

Треба признати, що Канада, яка була однією з перших західніх держав, які визнали самостійність України, виказала деяку прихильність до нашої держави, хоч вона була обмеженою і стриманою. Усе ж таки, певні жести канадського уряду були для України корисні і встановлення повних дипломатичних відносин прийняли обі держави зі задоволенням. Є, одначе, цікаве питання, а саме: чому досьогодні Канада не вважала за доцільне запросити президента України, Леоніда Кравчука, відвідати Канаду і закріпити дружні взаємини між Україною і Канадою?

Немає сумніву, що економічна ситуація в Україні під сучасну пору погіршилася, особливо в результаті урядування прем'єр-міністра Віктора Фокіна, до якого втратили довір'я не лише члени демократичного бльоку, але, остаточно, більшість членів Верховної Ради України. Його усунення і покликання Леоніда Кучми на його місце прийняв загал мешканців України з надією на покращання економічної ситуації.

Одночасно, в політичних і мілітарних колах західніх держав почалася критика українського Уряду з огляду на його відмову передати Москві повний контроль над ядерною зброєю. Мало хто звертає увагу на арґументи українського Уряду, що без ґарантій ненарушености українських кордонів і без фінансової допомоги Заходу на роззброєння ядерних споруд Україна не може погодитись, без застережень, на цілковите роззброєння. Це тим більше важне і актуальне, бо серед російських політиків щораз частіше чути погрози в сторону України про конечність ревізії кордонів та про повернення кримського півострова до російської федерації. Одночасно, російські шовіністи розгортають на Україні широку акцію, метою якої є дестабілізація державного порядку і провокація етнічних конфліктів.

У той самий час світова преса, радіо і телевізія постійно закликають, щоб перш за все давати еконо-

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Лев Яцкевич

На світанку нового тисячоліття

У спеціяльному виданні популярного, американського журналу „Тайм", що появилося минулої осені, його редактори поставили собі метою показати читачам наш світ, з двох боків, минулого й прийдешнього. Наперед мале порівняння: у світі проминаючого тисячоріччя, що почалося з народженням Христа, населення землі дорівнювалося 270 мільйонам середня височина людини дорівнювалася 5 і пів стопам, а тривання її життя коливалося біля 30 років. У новому тисячоріччі, середня висота людини буде дорівнюватися шість стопам, кількість населення поверх 10 більйонам, а передбачене тривання життя 90-ти рокам. Звичайно, це тільки передбачення, які не завжди стають дійсністю.

Хоч ніхто на початку тисячоріччя не міг передбачити тих всіх приголомшливих чудес технології, що стали дійсністю сьогодні. А перед поміж ними веде XX сторіччя. Воно почалося повільною ходою, під тикання стінного годинника, сповненого гідности ритму та тогочасного проґресу, усталеного Вікторіянською добою.

На початку нашого сторіччя, люди успадкували світ, в якому електричний струм в хаті був рідкісною появою, автомобіль екстраваґантним дивом. Але, з поступом часу, ті самі люди були вже свідками безприкладної експльозії та просуви багатьох технічних винаходів, згадати б тільки рекордовану музику, німі та звукові фільми, радіо чи телебачення, що згодом перетворилися у джерело родинної розваги та дозвілля. З винаходом масової продукції моделі „Т" Фордових автомобілів, з'їжджали десятками тисяч з монтажного конвоєра та ставали неперевершеним засобом щоденного транспорту в Америці. В 1903 році брати Райти винайшли літак, який продемонстрували в Кітті Говк у Північній Каролайні, але вже за несповна 30 років, появилися перші пасажирські літаки, а полковник Ліндберґ перелетів на однім з них крізь Атлантійський океан в 1927 року.

Два роки перед винаходом літака, італійський фізик Ґ. Марконі, переслав перше телеграфічне (бездротне) звідомлення з Корнвалії до Нової Фундляндії, яке люди проголосили великим тріюмфом винахідливости. Але, мало хто з них передбачив, що ця телеграма започаткує комунікаційну революцію у світі. Ніхто також не передбачив, що на світанку XX сторіччя справжнє русло нових винаходів зрине на людство з такою силою та частотою, що перетворить його статечний марш поступу — у маратонський біг.

Але, поряд з цим безпрецедентним технологічним поступом, прийшли до голосу також нищівні інстинкти та реґресивні сили звороту до дикунства. І, якщо технологія наділила людство прометеївськими аспіраціями та силами, вона одночасно дала йому засоби для свого самознищення. У висліді, людство заплуталося в XX сторіччі у дві світові війни, в яких згинуло біля 50 мільйонів людей. Звичайно, не всі вони згинули від гарматніх стрілен, і обидві війни, а головно друга були імперіялістично-ідеологічні. Перша світова війна створила комуністичний Совєтський Союз, який став „орвеллівською" тюрмою, поярмлених народів. Не кращим від комунізму, виявився і соціял-націоналізм, який в Німеччині віддав владу в руки Гітлера. Обидві автократичні імперії проводили у своїх концентраційних таборах екстермінацію інакодумаючих та расово несприйнятливих людей для їхніх ідеологій.

Говорячи про геноцид, слід згадати також про прелюдію Другої світової війни, під славнозвісною назвою „Штучного Голоду" на Україні, в якому в 1930 роках згинуло біля 10 мільйонів найкращих продуцентів пшениці у світі. Звичайно, вони всі згинули в ім'я комуністичної ідеології, що мала людству принести „щастя".

А тепер гляньмо на другий бік медалі, як виглядатиме світ за 100 років? Розвал Совєтського Союзу закінчив, хочеться вірити, щасливо холодну війну між двома суперпотугами, що репрезентували дві відмінні філософії правління. Ми є сьогодні свідками захитання економічної рівноваги в цілому світі. Економісти та футорологи передбачають, що в майбутніх економічних змаганнях Японія вийде ослаблена, тріюмфуватиме Европа, а Америка муситиме проковтнути декілька гірких пілюль.

Від винаходу колеса до друкарської преси, від телефону до літаків та від літака до комп'ютера, обсяг людських можливостей непомірно поширився. Через проникнення таїн людського мозку, комп'ютери матимуть змогу відчинити шляхи та лікування; всі дані вказують на те, що в недалекій майбутності, глухі будуть чути, незрячі бачити, хромі ходити. Цьому допоможе медицині генетична інженерія. Доцьогочасна штивність освіти буде замінена навчанням достосованим до індивідуальних можливостей учеників, комп'ютери будуть вчителями, а вчителі високоплатними учеників інструкторами. Продаж „насичених" товщів буде кримінально карний. Основою лікування у XI сторіччі буде: освіта та фізичні вправи, що їх впровадять уже від дитячого садка.

Любов Часто

ЖЕРТВЕННІ УКРАЇНЦІ ПІДТРИМУЮТЬ „ВЕСЕЛКУ"

14-го листопада 1992 року „Свобода" вмістила статтю: „Веселку" — в кожну родину". Це не тільки своєрідна популяризація українського дитячого журналу „Веселка", а й нагадування про те, що прийшов час продовжити її передплату, а також запрошення прилучити до числа передплатників нових членів, спонука бути жертвенними на передплату „Веселки" для дітей в Україні. На цей заклик уже відгукнулося немало українців. Одні передплачують журнал для своїх малих внуків, інші — для малих українців в Україні. Одні присилають чеки і конкретні адреси, куди потрібно пересилати „Веселку", інші — тільки чеки, з короткою поміткою — в таку чи таку область України. Ось як пише Лідія Одежинська з Рубчаків, мама чотирьох доньок і бабця з Філядельфії: „У своїй статті Л. Часто радить, що можна подати тільки назву місцевости, а також адреси. Отож я подаю назву міста Калуш, Івано-Франківська область, я родилась в Калуші. Прошу ласкаво висилати 'Веселку' до школи, бібліотеки й дитячого садочка в Калуші, а також заподаю три приватні адреси... Прошу ласкаво висилати до них 'Веселку', а якщо все добре піде й вони відгукнуться, що одержують, то я радо збільшу число 'Веселки' принаймні до 10. Щасти Вам Боже у Вашій цінній праці, дай Боже, аби 'Веселка' причинилась до поширення посеред української дітвори, любови до Бога й Батьківщини"

Так само високо оцінив нашу працю А. Бойцун з Маямі Біч, Фльорида: „Робите добре діло, спасибі Вам!". Теодор Маркус з Чикаґо пише, що приймає заохоту до пожертвування „Веселки" на Україну й обіцяє, що „фінансову справу буду все полагоджувати сам".

Велику допомогу подала „Веселці" Миколаєвич з Бостону, давня приятелька журналу, яка у відповідний час постійно передплачувала „Веселку" для своїх дітей. Вона заґітувала українців старшого віку замість цукерків, на празник Св. Миколая, подарувати внукам і внучкам передплату на „Веселку". Вона сама зібрала ці чеки й переслала до редакції, за що редколеґія журналу їй дуже вдячна, і просимо й надалі не забувати про „Веселку, допомагати їй стати, як кажуть, на ноги, обійняти якнайбільше число українських дітей.

Із Сестрицтва при церкві Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо, надійшли кошти на передплату 10 примірників „Веселки" для шкіл в Україні. Крім того, прислали кошти на журнали для України Л. Мишковська і Корлятович. Для кожного передплаченого журналу будуть знайдені відповідні адресати і вони будуть вчасно пересилатися до України, починаючи з січневого числа.

Немало проблем виникає у зв'язку з новою справою. І найголовніша — вчасна достава „Веселки" до України, щоб українські діточки змогли читати її водночас з американськими малими українцями. Пересилка кораблем значно дешевша, але задовга і менш надійна. Бажано пересилати журнал летунською поштою, хоч це й досить дорого — пересилка одного числа коштує 1.85 дол., відповідно десять чисел, що вийдуть протягом року коштуватимуть 18.50 дол. Отже, передплата однієї „Веселки" на рік, разом з доставою, коштуватиме 26.50 дол.

Український Народний Союз вкладає багато грошей у видання „Веселки", бо низьке число передплатників не дозволяє журналові бути самоокупним, але незважаючи на це адміністрація УНС вважає, що дитячий журнал, що появляється українською мовою в діяспорі, а тепер вже й в Україні, і колишніх совєтських республіках, де проживають українці, є доконче потрібний. І задля того УНС продовжує видання „Веселки".

Заклик редколеґії „Веселки" — передплатити журнал для кожної української дитини в діяспорі, а також подарувати її малим українцям в Україні, знайшов добрий відгук. Та заходить ще питання, чи знайдуться добродії, які хотіли б, щоб уфундована ними „Веселка" доходила до дітей в Україні вчасно? Хто б захотів допомогти в цій справі, просимо до передплатної вартости — 8 дол. додати ще 18.50 дол. на пересилку летунською поштою. Можна також жертвувати датки тільки на пересилку — 18.50 дол., які підуть на доставу уже передплачених журналів.

УНС має також повні комплекти річних видань „Веселки" з 1956 по 1987 рр., які бажаючі можуть викупити для себе або переслати до України.

Велике признання матиме той, хто згадає про українських дітей, які проживають, волею тяжкої долі їхніх дідів і батьків, по сибірських та казахських містах, за полярним колом — у Норильську, Магадані, у Воркуті та ін. Вони, окрім своєї родини, ніде не чують українського слова, до них не долинають ні радіо, ні телепередачі з України. Ось, де потрібна „Веселка", ось де вона матиме вдячного читача. Згадайте про них, шановні добродії. Звичайно, достава тут можлива тільки летунською поштою, і оплата, очевидно, в більшому розмірі, ніж до України. Для українських громад у тих далеких краях також були б побажані річники „Веселки".

Звертаємося також до молодих матерів і батьків у діяспорі: не пропускайте можливости прилучити сво

(Закінчення на стор. 3)

Василь Ленцик

ПРО ЄДНІСТЬ

Таким коротким заголовком починається Декрет Львівського Архиєпископського Собору з 1943 року, який на своїй вазі не втратив актуальности і на сьогоднішний день. Ба, щобільше, можна сміло сказати, що цей декрет дуже важливий під сучасну пору, коли нам дуже бракує цієї єдности, про яку мова в цьому Декреті, що його автором був не хто інший, як наш Святець-Праведник із Святоюрської Гори, Слуга Божий Андрей Шептицький. При нинішніх тяжких обставинах творення своєї незалежної української держави, попри тяжку працю над розбудовою усіх ділянок нашого державного життя, для успішної будови цього державного життя потрібно нам найперше єдности і ще раз єдности. На жаль, нинішній стан є такий, що радше треба бити у дзвін, на тривогу, щоб наші політичні провідники, як і церковні опам'яталися і заперестали один з одним боротьбу, яка нічого доброго не ворожить так нашому державному, як і церковному життю.

Немає майже дня, щоб наша преса не приносила вістки про ще якусь нову партію, число яких уже переходить в десятки, а не краще стоїть справа на церковному полі, де одна церковна організація виклинає другу і все те робиться в ім'я Христа. А як каже евангелист Йоан, метою Христової смерти було „Щоб Божих синів, що були розсіяні зібрати в одно". (ЙО. XI 52). Тому то в згаданому Декреті Слуга Божий Кир Андрей пише „...що нема сьогодні для нашого народу більшої прикмети, як єдність й нема для нашого Духовенства важнішої праці, як праця над національною і християнською єдністю народу. Ці дві праці взаємно доповнюються. Бо нема ліпшого способу лікування ран, заданих згіршенням проти п'ятої заповіді, як гаряча проповідь любови ближнього" ... і далі кажеться в цьому Декреті: „Нам і нашому народові треба гарячої, усильної і великої любови ближнього, щоб вилікувати свої рани і випросити з неба потрібної благодаті на грядучі історичні події. Треба нам і нашому народові приготовлятися на ці події усильною працею над християнською єдністю між українцями, без якої не зможемо нічого осягнути. А християнської єдности між українцями не осягнемо іншою дорогою, як тільки щирою працею над християнською любов'ю Бога і ближнього".

Декрет, який видав Слуга Божий Андрей, був писаний під враженням трагічних подій в українському суспільстві. Був це час після розколу ОУН на дві фракції, які себе обопільно поборювали і в тій боротьбі доходило до братовбивчих актів. Ця боротьба ослаблювала український організм в боротьбі з лютими ворогами нашого народу — з одного боку большевиків, а з — другого нацистів, які плянували цілковиту загладу нашому народові. Слуга Божий Митрополит Кир Андрей, як духовий Батько народу, застановляється в цьому декреті над причинами, які ведуть до розбивання людей. „Мусимо собі поставити питання, — пише Митрополит, — звідки і чому людина стається ворогом людини. Звідки роздор, ненависті, незгоди, сварні, звідки партійність, трудність порозуміння і ті процеси, яких ніколи не можна довести до кінця. Звідки все те, що ділає український нарід людською організацією, такою безконечно далекою від природного організму, що наша суспільність видається більше подібною до купи піску, поодинокі зеренця якої нічим незв'язані зо всіми іншими, ніж до могутнього дерева, в якому розвивається життя повне сили і здоровля. Безперечно, можуть бути люди зв'язані зі собою спільною мовою і деякими спільними звичаями, а водночас бути такими відмінними характерами, наклонами, змаганнями і бажаннями, що ніяким способом не можуть приступити до спільної праці".

Митрополит був свідомий цього, що наш народ одідичив багато чужого намулу, якого нам в залишках передали окупанти, які панували над нами через століття. Довголітня неволя під російським ярмом, чи то царським чи комуністичним, залишила багато таких характеристичних рис, які утруднюють створити з різнорідної маси один монолітній народ, який всіми силами стремів би до своєї батьківщини.

„З огляду на всі наші і прикмети і блуди, природні і витворені, — пише Слуга Божий Кир Андрей, — чи побільшені історичними обставинами нашого малого краю (зн. Галичини) треба нам усильно працювати над собою самими і над людьми, на яких розтягається наш вплив, щоб пізнавати і поправляти хиби, а розширяти і поглиблювати прикмети. Ця праця над усуненням природних похибок і блудів стається і успішнішою і правильнішою, коли лучиться із працею християнської праведности над моральними похибками, що ділять і роз'єднюють". І далі

(Закінчення на стор. 3)

Щиро вдячні

Дорогі вихованці Коломийських українських гімназій! Сердечно дякуємо за моральну і матеріяльну допомогу надану в підготові та проведенні 100-річчя від створення першої української гімназійної кляси в Коломиї. Багато гімназистів прислали спогади та документи, які лягли в основу при відкритті музею історії альма-матер. Заслуговують пошани колишні гімназисти, які посприяли створенню матеріяльної та навчальної бази відродженої гімназії.

Під керівництвом Ірини Стецик та Мирослава і Марії Горбань з Торонто зібрано понад 2,000 екземплярів книг і журналів. Василь Аскольд Ганківський прислав комп'ютер. Із ЗСА Євген Шипайло і Кирило Григорович прислали цінну бібліотеку із 79 книг. Тофан Іван з Англії прислав комплект словників англійської мови та друкарську машинку. Володимир Паляниця посприяв у придбанні повних комплектів підручників та навчальних посібників з англійської мови на суму понад 1,000 дол.

Грошові пожертвування дали: Жовнірук Тарас із Австралії — 1,000 дол., Лагодинський Євген з Англії — 200 фунтів стерлінгів, Стромець кий Остап із ЗСА — 100 дол., Сопотик Ярослав з Англії — 100 дол., Рубич Михайло із ЗСА — 100 дол., Якуб'як Михайло з Англії — 100 дол., Яросевич Ярослава із ЗСА — 90 дол., Ласійчук Микола з Канади — 50 дол., Гайдамаха Кирило з Бельгії — 50 дол., Ровенчук Марія із ЗСА — 20 дол.

З нагоди Різдвяних Свят і Нового року бажаємо всім вихованцям коломийських гімназій, їхнім родинам, всім нашим добродійникам щастя, здоров'я і многая літа.

Вчителі і учні Коломийської Гімназії

Жертвенні...

(Закінчення зі стор. 2)

їх діточок, наших маленьких американських українців, до рідного слова. У 1993 році, і в наступні роки, на сторінках журналу „Веселка" гостюватиме новий „Букварик" з України. Ось тільки послухайте, як він починається:

Боже на небі,
Линуть до Тебе
Наші простенькі
дитячі слова.
Ми твої діти,
Ми твої квіти,
Ми України
надія одна.

Поряд з дидактичним матеріялом подаватимуться малюнки з „Букварика", і що найголовніше — абетка (у друкованій і писаній формах). Ви зможете, з допомогою „Веселки", навчати дітей вдома читати і писати за тим „Буквариком", за яким навчаються з цього року багато дітей в Україні.

Чимало задумів має редакційна колегія „Веселки" на майбутнє. І для здійснення їх багато важить ваша підтримка, ваше розуміння. Чим більше родин передплачуватиме „Веселку", чим більше наші діти потребуватимуть її, тим більша відповідальність лягає на тих, хто її виготовляє. Отже, давайте будемо разом дбати про дітей, про „Веселку" та про їхнє майбутнє.

Для жертводавців нижче подаємо адресу: „Veselka" 30 Montgomery St. Jersey City, N. J. 07302.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ООН Бутрос Бутрос-Ґалі звернувся до Ради безпеки ООН з рекомендацією вжити „усіх необхідних заходів", щоб змусити Ізраїль дозволити 415 депортованим палестинцям повернутися на батьківщину. У своєму звіті він підкреслив, що всі його спроби переконати Ізраїль діяти згідно з резолюцією ч. 799 Ради безпеки, прийнятою 18-го грудня, виявилися безвислідними.

Дайте...

(Закінчення зі стор. 2)

мічну допомогу Росії, незважаючи на те, що інші держави колишнього Союзу знаходяться в багато тяжчих обставинах. Світова опінія не звертає уваги і на те, що теперішній уряд Російської Федеративної Республіки продовжує політику не лише колишнього Совєтського Союзу, але, у великій мірі, імперіялістичну політику царської Росії. За словами знаного етнографа, професора московського інституту етнографії П. Е. Пучкова, який в 1989 році виступив на конференції у Вотерлю, Онтаріо, совєтські власті незаконно ліквідували автономії малих народів і племен в Середній Азії і північному Сибірі. Політикою брутальних переселень і мовної асиміляції уряд російської федерації викорінює решітки тубільної культури і звичаїв.

Росія також продовжує політику Совєтського Союзу, коли йдеться про занечищування середовища. В газетах Заходу пишуть, що в Арктиці, біля острова Нової Землі, російські власті викидають в море зужиті реактори підводних човнів, які будуть остаточно занечищувати нуклеарною радіяцією не лише оточення близько російських кордонів, але й води інших держав, включно з водами канадської Арктики.

Йдеться, одначе, про те, що західні засоби масової інформації зображують Україну як цю державу, яка гальмує процес роззброєння і вимагає „неможливих" гарантій, тоді, коли Україна хоче лише фінансової допомоги для виконання роззброєння і гарантій, що Росія не використає це роззброєння для евентуальної агресії проти України. Про ці гарантії варто дещо більше сказати. Визначні російські політики і генерали (Руцкой, Хасбулатов, Касатонов й інші) одверто і без жодних скрупулів рекомендують розчленування української держави, відірвання кримського півострова та капітуляції української суверенности перед московською потугою.

Дивно лише, що після виявлення усіх жорстоких злочинів, що їх виконали російські, а опісля большевицькі власті, західний світ і надалі приймає інформації, як історичного так і сучасного значення, з точки погляду росіян. Дуже рідко будь-хто із західних коментаторів ставить під сумнів версію, що їх подолали московські джерела.

В Організації Об'єднаних Націй вирішують справи щодо держав, народів Середнього Сходу і народів колишньої Югославії, але немає й натяку на можливість будь-якої критики шовіністичних виступів провідних керівників російської федерації, які одверто рекомендують агресивні заходи проти держав колишнього Совєтського Союзу. В українській пресі появилися інформації, що російські добровольці беруть активну участь у звірських акціях сербів проти народів колишньої Югославії, та що вони плянують використати свій досвід у майбутніх конфліктах з народами колишніх совєтських республік.

Україна не очікує від світової опінії спеціяльної уваги. Вона лише хоче, щоб її трактували справедливо і без упереджень та, щоб їй дали шанс і підтримку стати дійсно демократичною державою.

Про єдність

(Закінчення зі стор. 2)

говориться в Декреті, — „Християнська єдність — це добро, яке треба здобути поборюванням себе самого і витривалою працею над духовою єдністю між братами. Св. Павло заохочує до цієї праці ефесян. А великий Апостол Павло народів пише до ефесян такі слова, що стосуються до кожного з нас, а передусім до священослужителів: „з усякою покорою і лагідністю і терпеливостю в любові зносити один одного, стараючися зберігати єдність духа в союзі миру" (Еф. IV, 2—4). І Слуга Божий додає: „Єдність є ідеалом, що його треба здобути покорою, терпеливістю, умертвленням всього того, що людей ділить. Цей ідеал є, одначе, конечною метою змагань і праці християн".

Оці всі так дуже актуальні поучення Слуги Божого Кир Андрея, який ціле своє життя трудився над спасінням повірених йому душ, а рівночасно і дбав про всебічний розвій свого народу та клав ці цеголки під будову свого народу, які можуть придатися в майбутньому. І ця праця слідна сьогодні в розбудові нашої незалежної держави.

В інтерв'ю, яке дав у журналі „Людина і світ" (у числі 5-му і 6-му, 1992 р.) Зіновій Дума, голова підкомісії з питань релігії Верховної Ради України з редактором Миколою Рубанцем, є мова про теперішній розбрат між різними віровизнаннями, що діють тепер в Україні.

У тому інтерв'ю говориться про крайнє-ворожі напади священослужителів однієї конфесії проти другої. Замість голосити слово Боже і братню любов, ці священослужителі закликають до братовбивчих актів". „Мовляв — не дорізали їх колись козаки, то тепер нам треба дорізати" (Патріярхат, січень, 1993, ст. 8). Сумне це, але, на жаль, таких антихристиянських виступів дуже багато серед священослужителів, які видно не збагнули вчення Христової Євангелії. І далі, каже редактор згаданого журналу: „Мені не раз доводилося брати участь у міжконфесійних зустрічах на рівні областей, регіонів України і кожного разу виступи деяких ієрархів були, наче колись промови секретарів на нудних партійних зборах" (там же ст. 8).

Як цього роду діяльність ієрархів і священослужителів далека від того, чого навчав своїх священиків і народ Слуга Божий Андрей Шептицький. Тому то так дуже побажаним і прямо конечним є, щоб заки ще будуть опубліковані всі твори Слуги Божого, щоб деякі послання надрукувати окремо малими книжечками та поширити їх серед населення України. Нехай народ сам прочитає ті поучення ревного Слуги Божого та незрівняного рідного вчителя нашої Церкви, Боже Провидіння якого дарувало нам на переломі XIX і XX століть.

До українців діяспори.

В муках і труднощах, але народжується нова незалежна Україна! До її народження і становлення чимало зусиль доклали і докладають письменники, зокрема — Спілка Письменників України. Саме в СПУ започатковувалися Рух, Товариство „Просвіта", Товариство „Меморіял". Сьогодні на часі — відродження вільного українського слова, української літератури. Покоління, які повертаються до рідної культури, покоління, які духовно формуються в незалежній державі, мусимо дати високохудожню українську сучасну книгу. Це завдання — історичне. Без його вирішення годі говорити сьогодні про розбудову держави.

Між тим, економічні труднощі в Україні привели і приводять до катастрофічних наслідків у нашій книговидавничій справі. Різко скоротилася кількість українських книжок. На грані закриття — українські часописи. Неймовірно зросли ціни на папір та поліграфію, видання книг стало дефіцитним. А ціну на книгу художню не можна збільшувати через матеріяльне зубожіння значної частини населення. Отже, письменницька праця сьогодні фактично не оплачується. Українські письменники продовжують героїчно працювати на ниві української писемности, але матеріяльний стан більшости письменницьких родин — катастрофічний. Завтра, подолавши економічні труднощі, держава зможе більше допомагати відродженню книговидавничої справи в Україні. Сьогодні ж мусимо подбати громадою, щоб зберегти українську книгу, допомогти талановитим письменникам, зокрема молодим.

Спілка Письменників України робить сьогодні усе від неї залежне, щоб порятувати літературу і літераторів у цих економічно складних умовинах. Так, ми створили при СПУ благодійний Фонд „Літературна Скарбниця", який допомагає талановитим письменникам, їхнім родинам, розгортає книговидавничу діяльність. Поповнюється він із пожертвувань громадян, яким не байдужа доля рідної культури і рідного слова. Підтримують наш фонд і українські громади за кордоном. Фонди на книговидання та допомогу літераторам уже пожертвували родини відомих меценатів Антоновичів, Воронків, Чопівських. Поповнили „Літературну Скарбницю" Яр Славутич, Іван Кошелівець, Пилип Вакуленко, Михайло Герець. Допомагають письменникам, яких талант вони особливо шанують, родини: Шегедини, Ричхи, Кузьмаки, Онишкевичі, Возняки, Крупи.

Сьогодні час вимагає дати цю допомогу, відроджуючи давні традиції меценатства в Україні, ширшою, регулярнішою, цілеспрямованішою. Ми звертаємося до серця й розуму кожного свідомого українця за кордоном: від доброго поруху вашої душі, від вашої щедрости сьогодні залежить доля української книги, доля багатьох талановитих письменників, доля молодих літераторів, які творитимуть завтра українську літературу XXI століття. Поповніть своїми благодійними внесками Фонд „Літературна Скарбниця"! Допоможіть вповні віддатись творчості талановитим письменникам, книги яких вам особисто до вподоби. Це ніколи не забудеться. Імена меценатів будуть назавжди вписані в історію українського красного письменства!

Членом правління „Літературної Скарбниці" і нашим представником у ЗСА є відомий вболівальник за українську культуру проф. Роман Воронка. Прохаємо усіх, які бажають стати меценатами і надати одноразову стипендію у сумі 300 дол. для одного із талановитих письменників писати або телефонувати до: Prof. Roman Boronka, 30 Clinton Ave., Marlewood N. J. 07040; tel.: (201) 761-7260

Юрій Мушкетик,
голова Правління Спілки Письменників України, член Правління Фонду „Літературна Скарбниця",
Володимир Дрозд,
перший заступник голови СПУ, голова Правління Фонду „Літературна Скарбниця"

Ділимося сумною вісткою,
що в суботу, 21-го листопада 1992 р. відійшла у вічність
наша дорога ТЕТА

бл. п.

КЛАВДІЯ САЛЮК
з дому КРОПОДРА

нар. в Монастириськах, Тернопільська область.

Тлінні останки будуть перевезені до Торонто, Канада.

Покійна була активною членкою Союзу Українок в Джерзі Ситі та багато інших організацій, як також жертвенною на українські цілі і членкою 170-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

Горем прибиті:

сестри —
МАРІЯ ДВОЖАК з родиною
МИРОСЛАВА КРОПОДРА
брат — ВЯЧЕСЛАВ з родиною
братанниці —
ОРЕСТА ЛЮБКА з родиною
МЕРІ САЛЮК-ГЕС
братанок — БОГДАН САЛЮК

ЗНАМЕНИТИЙ УКРАЇНСЬКИЙ футболіст Олег Блохин залишив пост тренера пірейського футбольного клюбу „Олімпіякос". Його замінив грек Антоніс Георгадіс. Заміна сталася під впливом останніх невдач клюбу в чемпіонаті Греції: „Олімпіякос" тепер опустився на третє місце в таблиці вищої футбольної ліги. Дімітріос Константінідіс, один з керівників клюбу, заявив, що „уявлення Олега Блохина про професійний футбол не підходять для грецьких гравців".

У ВИСЛІДІ ВИБУХУ на газопроводі в Марнеульскому районі Грузії Вірменія залишилася без ґазу. Єдиним джерелом енергії тепер служить група невеликих гідроелектростанцій на річці Раздан. Електроенергія звідти подається тільки у шпиталі і на пекарні. Через брак енергії в Єревані не виходять газети, не діє метро, замовкло радіо, нема телефонічного зв'язку. Тим часом мороз у столиці доходить до 10 ступнів за Цельсієм.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ ДО ЖИТТЯ ВІЧНОГО
нашої найдорожчої і незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, ТЕЩІ, БАБЦІ, СЕСТРИ, ШВАҐЕРКИ та СВАХИ

бл. п.

Клавдії Григорович
з дому Клімовська

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
з ПАНАХИДОЮ

в неділю, 7-го лютого 1993 р., о год. 10-ій ранку
в українській православній церкві
св. Михаїла в Балтімор, Мд.

з ПОМИНАЛЬНОЮ ТРАПЕЗОЮ в парафіяльній залі.
Також будуть відправлені в цю саму неділю

ПАНАХИДИ
в церквах;

катедрі св. Андрія Первозванного в Сілвер Спрінґ, Мд.
— замовлена родиною

св. Андрія Первозванного в Джемейка, Масс.
— замовлена Марією Прухніцькою

Всіх Святих в Ню Йорку — замовлена Галиною Ярош

св. Володимира в Лос Анджелес, Каліфорнія
— замовлена внучкою Марійкою

Просимо всіх приятелів і знайомих про участь в Богослужбах і молитвах за спокій душі покійної Клавдії.

РОДИНА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність
наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п. мґр

Володимир Гнатик

Ми невимовно вдячні всім, які висловили нам співчуття особисто, письмово, телефонічно, за участь у похоронних відправах, за квіти і датки замість квітів, за поминальні Богослуження, дякуємо жертвенній українській громаді за датки на громадські цілі через 28-ий Відділ СУА.

Невимовно вдячні д-рові Любомирові Демкові, за світлини зроблені зі сумного обряду. У новій країні бажаємо йому щастя. Зі щирого серця дякуємо голові 28-го Відділу СУА Надії Бігун за підтримку у нашому горю, за щоденні телефони і потіху. Це її, ніколи не забудемо. Друга приятелька ще з Перемишля Ірина Левицька, щодня телефонувала до нас, потішала й успокоювала. Це нас тримало на силі. Дякуємо її і просимо Божого благословення.

В ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОГО зложили:

На БОГОСЛУЖЕННЯ до церкви св. Івана Хрестителя по 10.00 долярів: Богдан і Уляна Кобзарі, мґр Юліян, Олена й Оксана Бачинські, Надя і д-р Ігор Кігічаки, Лідія Муращук, мґр Онишкевич з родиною, Ірина Дзедзик, Параскевія Маціборська, Нестор Басняк, Марія і Володимир Волочії.

КВІТИ І ВІНКИ: Олег і Ірина Опока (похресник), „Самопоміч" Нюарк, Пластприят — Нюарк, д-р Ігор Кігічак, Дарія Зотт (Гук), Зірка й Ігор Боднарі з дітьми, Ярина Боднар (Турко), Ольга Гнатик, Дарко й Оксана Боднарі, Йосиф і Ґізеля Майхелс.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ:

500.00 дол. — Олег Опока на пам'ятник для Хресного Батька бл. п. Володимира;
по 100.00 дол. — Ольга Боднар (сваха) на 10 Служб Божих, Анна Дубас на 10 Служб Божих;
по 50.00 дол. — Ірина і Марта Копач, д-р Ярослав і Ірина Остап'юки, д-р Юрій і Надя Кігічаки, д-р Мотря Томко (Шараневич), д-р Ірина Коструб'як (Шараневич), Іриней і Агнета Ковалі, Ярина і Фил. Боднар (Турко), Марія Турко;
40.00 дол. — Марія Храплива;
35.00 дол. — Лариса Данек;
по 30.00 дол. — проф. Михайло й Омелія Цяпки, д-р Степан і Ольга Парубчаки;
по 25.00 дол. — мґр Остап і Слава Олесницькі, Нюня Сташків, д-р Юрій і Христина Перфецькі, Степан і Анна Леущі, Богдан і Уляна Кобзарі, мґр Юліян, Олена й Оксана Бачинські, Мирон Сірий і Мирося, Таїса Богданська, Ігор і Надя Хоми, Слава Гнатів, д-р Панько і Дора Прицельки, інж. Ярослав і Надя Бігуни, інж. Нестор і Маґда Колці, Надя Мандрусяк, Софія Андрушків, Наталка Загайкевич, Софія Петеш, Оксана Баб'юк;
по 20.00 дол. — Ірина Левицька, Кость Гречак, Дарія Гусар, Зеня Воробець;
15.00 дол. — Марія Семанишин;
по 10.00 дол. — інж. Тарас і Марія Дурбаки, Володимир і Євгенія Шпирки, Марія Павловська, Юстина Луків, Осипа Яворська, Іванна Хамуляк, Леся Падковська, інж. Іван і Дарія Турянські;
по 5.00 дол. — Анна Мокринська, Параня Ляцко, Зеня Бурак.
Разом $1,200.00

Розподіл пожертв на призначені цілі в пам'ять покійного Володимира Гнатика:

1. Фонд „Бабусі" через 28-ий Відділ СУА на руки Л. Черник — реф. Суспільної Опіки СУА $300.00
2. Церква в Гантері на руки о. д-ра В. Фіґоля — 10 Богослужб $100.00
Даток на церкву $100.00
3. Український Музей в Ню Йорку (Покійний був членом Музею) $200.00
4. Пласт в Україні (Покійний любив Пласт і працював над придбанням Пластової Оселі і був довголітнім секретарем Управи Пластприяту) $150.00
5. Фонд „Діти Чорнобиля" через Головну Управу СУА на руки Л. Черник — реф. Суспільної Опіки СУА $200.00
6. Журнал „Наше Життя" $150.00

Разом $1,200.00

Комісія розподілу: голова 28-го Відділу СУА - Надя Бігун, касир — Софія Андрушків, реф. Сусп. Опіки — Ольга Гнатик.

Ще раз усім щира подяка. Нехай вас усіх Бог благословить.

У глибокому смутку:

ОЛЬГА — дружина
ЗІРКА — дочка
ІГОР — зять
МАРКО І ПАВЛО (ВОВА) БОДНАРІ — внуки

„Благовість"...

(Закінчення зі стор. 1)

інської церковної музики М. Березовського, М. Леонтовича, К. Стеценка, Г. Давидовського, М. Дилецького; є також твори західньо-европейських композиторів. Спеціяльна увага приділяється виконанню забутих або маловиконуваних творів, серед яких є і такі твори, які ніколи не були опубліковані та дотепер зберігаються лише в рукописах.

В складі „Фресок Києва" артисти концертували по Україні, Англії та Ірландії. В Ірландії на міжнародному конкурсі-фестивалі духовної музики вони серед 52-ох колективів здобули три перші місця, одержавши звання лавреатів.

Під час турне по ЗСА ансамбль дав 14 успішних концертів в таких стейтах як Пеннсильванія, Ню Джерзі, Коннектикат, Массачусетс, Мишиген та Ню Йорк.

5-го лютого артисти повернуться додому. Але ансамбль плянує на Великдень наступного, 1994-го року, приїхати до ЗСА у своє друге турне. З цією цілю колектив шукає спонзорів, які б уможливили повторний приїзд „Благовісті". Тих, хто б зацікавився цією ідеєю, просять зконтактуватися з о. Посаківським з Огайо (216) 273-6238.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Річниця незалежности українського футболу

13-го грудня минув рік від часу, коли футбольна Федерація України проголосила про свою самостійність.

13-го січня 1993 року минув рік від пам'ятного повідомлення, що надійшло до проводу футбольної Федерації України, в якому генеральний секретар ФІФА Й. Бляттер врешті сповістив, що в Цюріху вже не бачать перешкод для вступу України до тієї Міжнародної Асоціяції.

Після цього вже в лютому стартували розгривки за Незалежну Чашу України, в яких взяло участь 64 дружини.

24-го лютого 1992 року ФІФА надала всім новоствореним державам Східньої Европи тимчасове членство. Україна здобула право сама займатися справами переходів футболістів у закордонні клюби і творити збірні до участи в офіційних змаганнях. У березні розпочався перший національний чемпіонат України. 29-го квітня 1992 року збірна України відбула перші міжнародні змагання з національною дружиною Мадярщини, в яких зазнала поразки 1:3.

30-го травня 1992 року в Києві на Центральному стадіоні пройшов фінал за Чашу України, в якому одеський „Чорноморець" переміг харківський „Металіст" вислідом 1:0 і таким чином став першим чемпіоном самостійної України.

21-го червня на львівському стадіоні „Україна" відбулися вирішальні змагання за чемпіонат вищої ліґи України, в яких симферопільська „Таврія" несподівано перемогла київське „Динамо" 1:0 і тим самим вписала себе в історію футболу України як перший чемпіон вищої ліґи.

28-го червня після різнородних труднощів, збірна України, завдяки теж стаpанням діячів УСЦАК, відбула товариську зустріч з футбольною збірною ЗСА, яка закінчилася ремісовим вислідом 0:0.

І врешті 3-го липня на черговому Конгресі ФІФА Україна була затверджена повноправним членом тієї світової футбольної надбудови. На жаль, на цьому ж Конгресі запало дуже несправедливе рішення щодо футбольної України, згідно з яким правонаступницею колишньої імперії СССР-СНД у футбольних справах визнали Росію, якій автоматично дісталося місце у відбірковій групі чемпіонату світу — 94.

19-го серпня „Чорноморець" і „Таврія" відкрили нову сторінку виступів українських клюбів у континентальних клюбових турнірах, тобто за Чашу Европи. 26-го серпня відбулася друга зустріч збірних України і Мадярщини, тим разом в місті Ньїредьказі, Мадярщина, в якій Україна вдруге зазнала поразки, вислідом 1:2. 28-го жовтня збірна України відбула поїздку до столиці Білорусі Мінська, де в зустрічі зі збірною Білорусі ремісувала 1:1. Цим разом у склад збірної України були включені Олексій Михайличенко та Олег Кузнецов, обидва успішно виступають у контракті в шкотляндському клюбі „Ренджерс".

18-го листопада збірна України відбула в Польщі товариську зустріч зі збірною тієї країни, яка закінчилася ремісовим вислідом 3:3.

Остаточно в грудні відбулася нарада президентів футбольних клюбів України, на якій вирішили створити в Україні нову професійну ліґу. В підсумку сказаного можна б радіти з поступу організації футбольного господарства України, яке за один рік, незважаючи на важкий економічний стан держави, зробило значний крок з пеленок.

Це, так би мовити, одна сторона медалі. На жаль, не такою радісною для симпатиків цього спорту в Україні, тим більше в діяспорі, є друга сторона тієї символічної медалі. З вісток, що приходять з України, журять факти нестійких кадрів, якими нині розпоряджають українські клюби і особливо тренери збірних України. Свого часу ми вже згадували про відомого в Україні, і взагалі в Европі, молодого надійного футболіста Сергія Юрана. Уроджений на Луганщині, цей футболіст дійшов до „зіркового" стану і врешті опинився в київському „Динамо", був кандидатом до збірної України. Ще в останніх днях імперії ним зацікавилися в Москві і вже тоді старалися викрасти цей талант до московського клюбу „Спартак". Обставини так склалися, що в той час це ім не вдалося. В той час Юраном зацікавилися аґенти клюбу „Бенфіка" з Портуґалії, які добилися свого, і цей вихованець українського футболу опинився в Портуґалії.

Не було б тут нічого дивного, адже сотні спортовців з колишньої імперії тепер виступають в різних країнах світу, де своїми талантами заробляють на краще життя. Досі не доводилося читати, щоб котрийсь з них вирікся своєї національности, своєї держави. У випадку, коли кращих з них покликують репрезентувати у збірній свою державу, вони з радістю це роблять. Не таким виявився Юран. З пресових повідомлень виходить, що цей перевертень не тільки вже закорінився в Портуґалії, де оженили його з місцевою дівчиною, але (і це неймовірне) він ввійшов до складу і вже виступає у збірній Росії.

Недавно київська „Спортивна газета" провела з Юраном коротке інтерв'ю, в якому він обвинувачує Федерацію України, яка, мовляв, „не цікавилася ним", в той час як „представники Росії" знайшли його в дикому лісі, де розташований табір „Бенфіки", і це стало для нього причиною з українця перекинутися на росіянина. Тисячі футбольних симпатиків в Україні осудили цей зрадницький вчинок Юрана. На жаль, Юран не єдиний з футбольних кадрів України шукач з м'ягким хребтом, кращої долі.

З кіл футбольної Федерації України довідуємося, що одеський „Чорноморець", чемпіон України за Чашу країни, після здобуття свого титулу досі втратив 10 провідних футболістів. Більша частина їх вирушила в інші країни і особливо до Росії. Останніми це зробили Юрій Никифоров і відомий нам в ЗСА із виступу в збірній України в змаганнях з репрезентацією Америки Ілля Цимбалар. Обидва ввійшли до складу московського футбольного клюбу „Спартак". Тепер це питання короткого часу, коли вони будуть включені й до складу збірної Росії.

Як відмітила київська „Спортивна газета", „одеський десант посилить і без того вкрай насичений здібний футболістами склад російського чемпіона. Щож, московський футбол дедалі частіше здобуває визнання саме завдяки українцям та гравцям з інших республік колишнього Союзу. А от про нас цього не скажеш", — закінчив свою замітку В. Кульчицький.

Як бачимо, проблема з футбольними кадрами в Україні не відрізняється від тих, що їх успадкували й інші ділянки суспільного життя в сучасній Україні. В Україні є досить кваліфікованих кадрів в будь-якій ділянці, одначе велика більшість їх не відзначається належним рівнем патріотизму до своєї Батьківщини і це чи не найбільша проблема сучасної України. Зрештою, чи треба дивуватися? Московські душогуби мали 370 років часу, щоб довести Україну до цього стану. Тому важливим є негайно організувати — і то не тільки в спорті — ідейно-виховну роботу з наростаючим новим поколінням. Треба виробити навчально-тренувальну програму, яка включала б і патріотизм до своєї Батьківщини. В іншому випадку спортові кадри України залишаться погноєм для росту спорту в Росії та інших країнах світу.

Треба сподіватися, що тією важливою справою належно займеться Міністерство молоді і спорту України, НОК України і усі Федерації спорту України.

О. Твардовський

ЗАКЛИК

Шановна українська громадо!

Як відомо із світової преси, нові докази категорично свідчать про велику несправедливість американського департаменту юстиції (OCI) у фальшивому оскарженні Івана Дем'янюка. Вже у 1978 р. OCI мав конкретні дані, що І. Дем'янюк не був катом в Треблінці, але все таки започаткував і вперто продовжував судовий процес проти нього.

Минулого літа федеральний апеляційний суд 6-ої округи у Синсиннаті, Огайо, із своєї власної ініціятиви наново відкрив справу видачі І. Дем'янюка до Ізраїля. Такий крок без прецеденту в історії американського права. У своєму розпорядженні федеральний суд зазначив, що зробив це рішення, бо „зайшли серйозні питання щодо поведінки американських прокураторів". Цей суд має право уневажнити видачу Дем'янюка і тоді Ізраїль, згідно з умовами договору з ЗСА, буде змушений відіслати підсудного до Америки.

Справа Дем'янюка вже тягнеться 15 років, емоційно і фінансово вичерпуючи його родину, котра наполегливо працює в його обороні. Українська діяспора жертвенно підтримувала цю працю. На жаль, знайшлись особи, котрі, без жадної фахової підстави критикували професійну оборону і своїми наклепами довели до повного краху фонду оборони.

Нарешті прийшла велика нагода закінчити цю несправедливість проти І. Дем'янюка. Було б ще більш несправедливим, якщо в моменті коли цілий світ, включно із Ню Йорк Таймсом, закликає до оновленого повного розгляду цієї справи, родина Дем'янюків не мала фондів щоб нарешті захистити свого батька. Їм треба негайної щедрої фінансової допомоги. Просимо висилати ваші датки безпосередно на нижче подану адресу — це є єдиний фонд допомоги оборони Дем'янюка: John Demjanjuk Defense Fund, P.O. Box 92819, Cleveland, Ohio 44192.

Едвард Нишник, голова, Фонд Оборони Дем'янюка

Адв. Андрій Филипович
Адв. Михайло Варис, мол.
співголови Комітету оборони при Українсько-Американському Товаристві Адвокатів

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ЛУКАЧ член УНС Відд. 282-го Т-ва ім. „Пресвятого Серця" у Вілкіс Беррі, Па. померла 3-го грудня 1992 року на 92-му році життя. Нар. 19-го червня 1900 року в Мостах Великих, Україна. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку дочки Марію Болоскі і Ольгу Козак, 15 внуків і 20 правнуків. Похорон відбувся 7-го грудня 1992 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Плейнс Тан., Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Болоська, секр.

МИХАЙЛО МИХАЙЛЮК член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакет, Р. Ай. помер 3-го грудня 1992 року на 73-му році життя. Нар. 7-го квітня 1919 року в Пассейку, Н.Дж. Членом УНС став 1979 року. Залишив у смутку дружину Анну, дві дочки Варвару Михайлюк і Наталію Бреннен, сестру Марію Носюк. Похорон відбувся 7-го грудня 1992 року на цвинтарі св. Михайла в Блекстон, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Леон Гардінк, секр.

ЙОСИП КОВАЛІВ член УНС Відд. 345-го Т-ва ім. Б. Хмельницького в Міннеаполісі, Мінн. помер 6-го листопада 1992 р. на 89-му році життя. Нар. 1902 року в Стрию, Україна. Членом УНС став 1922 року. Залишив у смутку дружину Розалію, дочку Катерину Филипович з внуками, брата та дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 10-го листопада 1992 року на цвинтарі Сансет Меморіял в Міннеаполісі, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Каркоць, секр.

АНЄЛІЯ КОБАНЕ член УНС Відд. 175-го Т-ва ім. св. Миколая в Дітройті, Миш. померла 28-го жовтня 1992 року на 80-му році життя. Нар. 28 липня 1912 року в Арройо, Па. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку синів Івана мол. і Карла. Похорон відбувся 31-го жовтня 1992 року, на цвинтарі св. Гробу в Савтфілді, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Ярослав Базюк, секр.

КЛАВДІЯ Т. САЛЮК член УНС Відд. 170-го в Джерзі Сиnear, Н. Дж. померла 21-го листопада 1992 року на 88-му році життя. Нар. 22-го грудня 1903 року в Монастирисках, Україна. Залишила у смутку сестру Марію Двожак з мужем Ярославом, дітьми і внуками в Канаді; сестру Мирославу Кроподра і брата Вячеслава Кроподру з дітьми і внуками в Україні; племінницю Оресту Любку з мужем Володимиром з дітьми і внуками в Канаді. Похорон відбувся 26-го листопада 1992 року на цвинтарі Pine Hill в Торонто, Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

СТЕФАНІЯ РІДЕЛ член УНС Відд. 235-го Т-ва ім. Св. Михаїла в Росфорді, Огайо померла 14-го листопада 1992 року на 16-му році життя. Нар. 14-го листопада 1976 року в Толідо, Огайо. Членом УНС стала 1977 року. Залишила у смутку батьків Леррі і Маріянну Рідл (з дому Мельник), дідів Василя і Марію Мельник, бабуню Сару Рідл, вуйків, тіток і кузинів. Похорон відбувся 17-го листопада 1992 року на Lake Twp Cemetery in Walbridge, Ohio.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Мельник, секр.

Митр. Прот. **ФЕДІР КОВАЛЕНКО** член УНС Відд. 285-го Т-ва ім. В. Липківського в Рочестері, Н.Й. помер 9-го грудня 1992 року на 67-му році життя. Нар. 1925 року на Полтавщині, Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Олексія з дружиною Катлін, дві доньки Олександру Шрайнер з мужем Феліксом і Надю Денблер з мужем Еріком; троє внуків: Браєна, Метю і Христину. Похорон відбувся 12-го грудня 1992 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Скібіцький, секр.

ВОЛОДИМИР Й. КАЧМАРЧИК член УНС Відд. 45-го Т-ва „Любов" у Філядельфії, Па. помер 9-го листопада 1992 року на 81-му році життя. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку племінницю Аліс Дінаполі.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Пришляк, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 21-го ЛЮТОГО 1993 р.

Омага, Небраска. Загальні річні збори 354-го Відд. Т-ва „Згода" відбудуться о год. 11-ій рано в залі української католицької церкви при 2301 South 16th St. На порядку: звіти управи і К. Комісії, вибір управи на 1993 р. Проситься членів про численну участь. — Управа